

هفتادمین سال چشم کشاھی این استاد گرامی را جشن گرفته؛ خداوند عز و جل برای محترم استاد داکتر اکرم عثمان صیب عمر طویل نصیب کند و پر نور و روشن باد چشم دل شان و اباد و معمور سخنان شیرین شان.

هنگامی از هجوم مرد افگن گیر دار های روز مرد، به خلوت بی انتها و با شکوه خود پناه میبرم، با خواندن اثار اکرم عثمان در عوالمی توصیف نا پذیر غرق میشوم، بلی اثار استاد داکتر اکرم عثمان این یزک دار ادبیات، نازک خیال و شیرین زبان که کلام چاشنی بخش ایشان جلوه و زیبائی خاص دارد به گوش ها اشنا است، نوشته هایش به حیث مکتبی در راه تکامل من کمک میکرد و هر کلمه ایشان که به گوش مواصلت میکرد، مرا قدمی جلو تر میکشانید و هر نکته از گفتارش، دفتر های حقیقت را برایم باز میکرد. همین افتخار برایم کافی بود که من هم قلم پردازی های با شکوه و حیرت انگیزش را از ورای امواج رادیو افغانستان در چاشت جمعه ها و زمزمه شب هنگام برای مخاطبی درد اشنا و حساس زمزمه و بازگو میکردم.

استاد داکتر اکرم عثمان یکی از مردان پر فیض است که تشنگان وادی سخن و شعر را از چشمه زلال ادب و فرهنگ که در دل و جان شان در فوران بود همیشه سیراب نگهداشت. بلی! بندۀ در خلوت های دراز با نوشته های این سخن سرای بی بدیل و عالیمقام، این قلم به دست و اهل مطبوعات کشور عزیز محسور بودم. فصاحت و بلاغت، زیبائی و لطف سخن و توفیق و نفوذ ان، که از مهارت و معلومات ادبی و ذوق و ابتکار و حسن سلیقه و فریحة شاعرانه استادم داکتر اکرم عثمان است و منظور و هدف را که بر انگیختن ذوق و شوق و کنجکاوی در معانی توسط خواننده و شنونده میباشد، دلخواه تر و گویا تر زبان شیرین اکرم عثمان میتواند بیان کند..... نه من و نه تو...

بلی! شخصیت صاحب قلم، صاحب علم و متفکر، تبع گر، طلوع اختر فلک، مرد خوش مشرب و خوش بر خورد، مهربان و پر عاطفه و فروتن، مفسر و معلم و محقق، نویسنده و شاعر که شاهکار های فکری و هنری اش با وجود تولی حوادث گوناگون، مطمح نظر ها و مقبول دل ها بوده اند.

(مهمن্তر)

او با همه علمیت اش یک انسان است، یک انسان که به مقام والای انسانیت رسیده است.
(به این استناد کد!

ادمی به هر درجه و مقام علمی در تحصیل علم برسد، معلوماتش فقط دلالت به عالم بودن او میکند نه به انسان بودنش، انچه او را بمقام والای انسانیت میرساند تهذیب نفس و عمل مبادی اخلاقی و رعایت مصالح اجتماعیست، که در شان ایشان مبرهن و اشکار است.

(با اینحال چه بسیارند دانشمندان و چه کم اند انسانها)

او هم عالم و دانشمند است و هم انسان.

من با وجودیکه بضاعت علمی در نشر دری و شعر ندارم ، به خود اجازه دادم بر عکس شیخ سعدی که میگفت:

الا ای عمرت به هفتاد رفت مگر خفته بودی که بر باد رفت

این غزل واره (برگ سبز تحفه درویش) را نشار و پیشکش شان نموده و امیدوار هستم که خداوند (ج) این شمع و چراغ علم و معرفت و فرهنگ را ، که ما پروانه وار به دورش میچرخیم ، خاموش نسازد .

پیغام توفی ، راه تو ارشاد توفی تو الهام توفی ، علم تو ، استاد توفی تو

در حلقه ای شباهای نمایشکده ای عشق برنامه توفی ، خاطره تو ، یاد توفی تو

ما ، رهرو جولانگه ای تحقیق خیالیم مقصود توفی ، بعث تو ، ایجاد توفی تو

ما یم همان شهر ، که هر خانه ای اورا معمار توفی ، طرح تو ، بنیاد توفی تو

در کوه و بیابان و سردار محبت منصور توفی ، قیس تو ، فرهاد توفی تو

چون کشور رویای همه خانه بدوسان ازاد تو ، ارام تو ، اباد توفی تو

ما در طلب لطف و کرم ، شاهد تقصیر احسان توفی ، عدل توفی ، داد توفی تو

در دامن دریای حضورت همه غرقیم توفان توفی ، موج توفی ، باد توفی تو

ای غوث نهان ، قطب زمان ، اکرم عثمان ابدال تو ، اختیار تو ، اوتاو توفی تو

با عرض حرمت و ادب نجیب یوسفزاده

فرانکفورت المان